

Fryštácký FARNÍČEK

15 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - BŘEZEN 2004

Začala postní doba

Duchovní slovo

Prožíváme postní dobu, jejíž liturgické texty nám nabízejí mnoho příležitostí k zamyšlení se nad sebou. Především zpočátku vidíme Božího Syna, jak šel na poušť a dal nám příklad, jak zacházet se situacemi, kterým říkáme pokušení. V známé modlitbě k andělu našemu ochránci vyslovujeme slova: „...tělo, svět, ďábla přemáhám, na tvá vnuknutí pozor dávám“. Právě Pán Ježíš nás učí, že v zápas s pokušeními nejlíp uspějeme v síle Božího Slova. I když sám Spasitel byl vtělené Boží Slovo, používal citátů z Písma svatého, aby Pokušitele přemohl nebo zahnal. Ať už to bylo pokušení tělesnosti, v jeho případě hlad, nebo pokušení moci či zbytečné popularity, všechno odmítal. Sláva Božího Syna nebyla založena na tom, co dostane od padlého anděla, ale na poslušnosti Nebeskému Otci. Pokud se zaměříme v postní době na likvidování svých nedostatků, ačkoli by se nám to samo nabízelo, může se stát, že se budeme stále točit kolem svého vlastního já. Naše snaha o sebezdokonalení by se mohla stát také pokušením. Přijímáme výzvu k obrácení. Nemůžeme se však točit kolem své vlastní osy. Smysl obrácení je přece někde jinde. Mysleme na to, jak naplnit postní výzvu k pokání. Přiblížme se k Bohu a snažme se mu být podobní v jeho milosrdenství, v ochoť odpouštět. Kolik lidí v našem okolí je pro nás nepřijatelných a proti kolika lidem máme výhrady. To vše se může změnit, když zaměříme svoji snahu na to být blíže Bohu a lidem. Potřeba odřikání pak přijde sama. K tomu, abychom byli Bohu a lidem blíže, nás texty postní doby často vybízejí. Do vaší snahy dobře prožít tuto dobu milosti ze srdce žehná

otec Emil

Světcec února - sv. Klement Maria Hofbauer (15.3.)

- ❖ Narodil se roku 1784 v Tasnovicích u Znojma, jeho otec byl Čech, který si změnil jméno Dvořák na Hofbauer, matka byla Němka.
- ❖ Chtěl být knězem, ale protože rodina měla málo peněz, nejprve se vyučil ve Znojmě pekařem a až poté vystudoval ve Vídni teologii a v Římě vstoupil do řádu redemptoristů.
- ❖ Po složení slibů a vysvěcení na kněze se pokoušel v josefínském Rakousku zavést svůj řád.
- ❖ Nakonec mu bratrstvo svatého Bruna ve Varšavě přidělilo zpustlý kostel sv. Benna, kde Hofbauer působil zhruba dvacet let.
- ❖ Založil školu pro chudé, kde studovalo na 350 chlapců, dívčí školu a pro nadanější i školu latinskou.
- ❖ Byl jmenován generálním vikářem řádu pro země na sever od Alp s posláním zakládat pobočky a kláštery. Trvale se usadil ve Vídni.
- ❖ V posledních letech života mu císař František splnil největší sen a podepsal dekret o připuštění redemptoristů do Rakouska. Jejich příchodu se ale už Hofbauer nedočkal.
- ❖ Zemřel v roce 1820 ve Vídni a je pochován v kostele Panny Marie Na Nábřeží ve Vídni.

Vybráno z knihy: Josef Hejduk – Svatí církevního roku – nakladatelství Vyšehrad 2001

Příště: Svatý Vojtěch

Ukončení katechetického kurzu

Už v minulém čísle jste si mohli přečíst krátkou informaci o tom, že v Olomouci byl 31. ledna 2004 slavnostně ukončen katechetický kurz. Jak jsme tehdy slíbili, v tomto čísle najdete řadu různých příspěvků, které s touto událostí souvisí. Že to byla velká sláva, mohou dosvědčit všichni, kdo se této události účastnili. Mši svatou, která celou akci zahájila, koncebrovali spolu s dalšími kněžími oba olomoučtí biskupové – Mons. Jan Graubner i Mons. Josef Hrdlička.

Otec arcibiskup ve své homilii kladl novým katechetům na srdce také to, že i oni sami se musí celý život učit od dětí. Po mši svaté následovalo pro kroměřížskou skupinu slavnostní předávání osvědčení o absolvování kurzu, na které se všichni noví katecheté a jejich příbuzní shromáždili v sále olomouckého arcibiskupství. Při ceremoniálu zasedli na místa předsedajících: Mons. Jan Graubner, doc. Dr. P. Rudolf Smahel, Th.D. z Cyrilometodějské teologické fakulty UP, vedoucí katechetického kurzu Mgr. Josef Dvořák, biskupský delegát pro katechezi P. Jiří Kopřiva a vedoucí katechetického centra pro Olomouckou arcidiecézi Mgr. Helena Smyčková. Po projevech Mons. Graubnera a P. Smahela následovalo předávání osvědčení, které absolventi přijímali z rukou otce arcibiskupa a Mgr. Dvořáka. Slavnosti byli v zaplněném sále přítomní i někteří duchovní správcové, z jejichž farností noví

katechetové pocházejí – mezi nimi i náš otec Emil. Po skončení měli účastníci možnost prohlédnout si reprezentační sály olomouckého arcibiskupství nebo jít na kurii, kde bylo pro ně připraveno občerstvení. Myslím, že všichni budou mít na tuto událost pěkné vzpomínky.

Vít Němec

Milý Farničku !

Děkujeme, že jste si na nás vzpomněli a oceňujeme uveřejnění zprávy o ukončení katechetického kursu. Je neuvěřitelné, že únorový Farniček vyšel přesně v den našeho slavnostního předávání osvědčení. Dalo by se říct, že Blesk je pomalejší než Vy!

Možná by Vás zajímalo, co jsme celé ty dva roky dělali.

Učili se, nasávali Boží lásku a dobrotu, prožívali pěkné mše svaté, společenství a také radosti a starosti. Udělali jsme 10 zkoušek (mj. z katechismu, Starého a Nového zákona, svátostí, církevních dějin, pedagogiky apod.). Některé předměty byly bez zkoušky.

Mezi našimi vyučujícími byli P. Červinka, P. Dřímál, P. Mareček, P. Šíma, P. Doubrava, P. Malota, P. Smahel, P. Hráček a vedoucí kursu – jáhen p. Dvořák a také otec biskup Hrdlička. Jím patří naše poděkování za všechno, co jsme se naučili.

Díky také našemu otci Emilovi za doučování a vysvětlení některých obtížných témat.

Prošli jsme metody práce s dětmi a to výtvarné, dramatické, slovní, práci s Písmem svatým, symboly apod. O některé z těchto metod bychom se s Vámi v budoucnu rádi podělili.

Děkujeme tímto také všem, kteří se za nás modlili a hlavně těm, které jsme každou druhou sobotu opouštěli a zase se k nim rádi vraceli. Díky Bohu za všechno, co jsme se naučili prosme za to, jak píše otec biskup Karel: „*Abychom to dokázali předávat dál!*“

Jana Skaličková

Protože ukončení tohoto katechetického kursu bezesporu ovlivní také katechetickou práci v naší farnosti, rozhodli jsme se položit několik otázek týkajících se katecheze a dalších věcí s ní souvisejících zástupci našeho otce arcibiskupa pro oblast katecheze v Olomoucké arcidiecézi. Tim je holešovský rodák P. Jiří Kopřiva (bratr salesiána Vladimíra Kopřivy z DISu), který mimo další práci působí především jako duchovní animátor Katechetického centra v Olomouci.

• Otče, jak vypadala výuka náboženství u Vás v Holešově za Vašich školních let?

Já jsem začal chodit do 1. třídy v roce 1964 a v sedmdesátém třetím roce jsem končil, takže jsem tam zažil rok 1968. V Holešově nás třeba tehdy šlo k prvnímu svatému přijímání přes 200 dětí! Takže jsem chodil do náboženství v hektické době Pražského jara, kdy všichni byli aktivní - byla to krásná doba. Pak v době normalizace si to už moc nepamatuji. Do náboženství se tehdy chodilo, myslím, od 2. do 7. třídy – tehdy to bylo zkrácené. Pamatuji se, že mě učil pan děkan Alex. Měli jsme jej moc rádi, protože nám v náboženství povídal příběhy a my jsme ho poslouchali. Víím, že i dneska mí nevěřící spolužáci, kteří tenkrát do náboženství chodili, na to mají pěknou vzpomínku.

• Myslíte si, že snaha totalitního režimu co nejméně omezit výuku náboženství měla vliv na dnešní stav společnosti, který po náboženské stránce není moc veselý? Anebo hledat příčinu někde jinde?

Nějaký vliv to má, ale nemyslím si, že by to bylo až tak markantní, protože kdo chtěl chodit do kostela a kdo se chtěl nějak angažovat, tak ten to dělat mohl. Záleželo na odvaze a záleželo také na víře toho člověka a to platilo od dítěte až po dospělého. Všechno je to o nasazení se pro víru. Je to o tom, jestli víru chceš žít naplno pro Krista nebo chceš žít jenom „jako“ – v každé době. A jak dnes říká Jan Pavel II., my musíme stále hledat odpověď na znamení doby.

• Mohl byste stručně charakterizovat poslání Katechetického centra?

Katechetické centrum vzniklo v roce 1990 a jeho posláním je vytvářet podmínky pro katechezi a katechety jak pro vyučování na školách, tak také v jiném prostředí a to od dětí předškolního věku až po seniory tak, aby to nebylo jenom vyučování, ale aby to bylo skutečně uvádění na cestu víry, aby to skutečně toho člověka proměnilo. A aby se ti, kteří chodí na tu katechezi, rozhodli pro živý autentický kontakt s Ježíšem.

• Jaké jsou základní zásady katecheze?

Za prvé: Katecheta by měl být upřímně věřící člověk. Za druhé: Katecheta by měl mít opravdový (a měl by na tom stále pracovat) láskyplný vztah k Bohu. Mělo by mu být naprosto jasné, že tento Bůh je milující Otec. Pak tento katecheta předstoupí před děti, které by za třetí měl mít vždycky rád. Ony ho sice občas vytočí, ale přes to všechno by je měl mít rád. Teprve za čtvrté by měl tyto děti doprovázet na cestě víry a vydávat svědectví o své víře. A až za páté je vyučování. Když si vzpomenu na toho pana děkana, jak jsem o něm mluvil na začátku, tak on nám povídal ze svého vlastního života. My jsme věděli a bylo nám naprosto jasné, že on tomu věří a on si za tím stojí. Že to nemá načtené z knížek jako nějaký příběh, který si včera přečetl a připravil, a teď nám ho říká. To byla jeho realita života, jeho realita víry. A my máme dneska spoustu moudrých knih a od primitivní hry až po hlubokomyšlné teologické poučky. To všechno je dobré – pro přípravu, ale ne pro to, abychom to vyučovali. My máme vyučovat svědectvím. Slovo je dneska mnoho, ale svědectví málo. Z toho pak plyne, že katecheta nemá být viděn jenom ve vyučování nebo na nějaké schůzce s děckama, ale oni toho katechetu musí vidět v kostele, že se tam modlí, že žije ve spořádané solidní rodině. A vzorem by měli přece být všichni pořádně věřící lidé.

• Jak pracovat s dětmi, které sice nejsou věřící, ale do náboženství chodí, protože je tam třeba přivést nějaký jejich kamarád?

Mít je rád a nadchnout je pro to, co se tam dělá, protože třeba ten kluk by tam nepřišel, kdyby mu jeho kamarád o tom nepovídal s nadšením. Co by tam dělal, kdyby to bylo „o ničem“? Ale když to „o něčem“ je, tak tam půjde – ze zvědavosti, protože je tam akce, něco se tam děje, je tam činnost. Je potřeba vtáhnout toto dítě do této činnosti, přiblížit se k němu a ukázat mu, že ho mám rád, že o něho stojím a že je dobrý/á. A pomocť mu.

• Katecheze dospělých bývá v našich farnostech často velkým problémem. Měla by snaha o její zlepšení a rozvoj vycházet ze strany katechetů?

Pokud mi záleží na mém osobním vztahu k Bohu, tak bych tento vztah, jestliže mě naplňuje, měl rozvíjet. To znamená, že tomu musím věnovat čas, chuť a něco pro to udělat. Měla by to být starost každého pokřtěného, natož birmovaného katolíka. To je jedna strana mince. A

druhou stranou je, že by mělo být starosti faráře a katechetů nabízet tento duchovní růst lidem ve farnostech, protože lidé kolikrát po něčem touží a ani neví, po čem. To znamená doprovázet je v jejich osobní víře a ukazovat jim tu úžasnou nabídku, kterou jim Ježíš skrze církev nabízí. Zájem sice mezi lidmi je, ale chybí animátoři, chybí katechetové, kteří by ochotně nabídli katechezi (tj. vzdělávání ve víře), čas a především nabídli, že je budou doprovázet. Ne komandovat, ale doprovázet.

- **Někdy se můžeme setkat s názorem, že nejlepší je, když náboženství učí pan farář, protože ten má narozdíl od katechetů lepší vzdělání a také většinou kvalitní praxi a bohaté zkušenosti. Co si o tom myslíte?**

Já nikomu neberu názor, že pan farář to učí dobře. Ale my si musíme odvyknout od jedné věci: Za komunistů to skutečně všechno dělali faráři a já říkám, že v nás je pořád takový „malý komunist“, který nás stále tlačí k tomu, abychom to dělali stejně, jako to bylo tenkrát, protože tak to bylo dobře. Ale my si od toho musíme odvyknout! Znovu se vracím k tomu, co bylo řečeno na začátku tohoto rozhovoru: Odpověď na znamení doby. A dneska je církev laikům otevřená, potřebuje je a bez nich už život v církvi vůbec není možný. A je to zase o vydávání svědectví, protože všichni jsme přijali všeobecné kněžství skrze křest a máme o tom vydávat svědectví. Důležitá je samozřejmě také viditelná spolupráce mezi katechety a farářem a to jak při vyučování náboženství, tak i při liturgii v kostele.

- **Jak využít u nás ve farnosti tolik nových katechetů?**

Ať všichni učí! Ten, kdo nebude učit, zahálí, zakopal hřivnu do země a až ji zase vykope, Pán se ho zeptá: „Služebníku nehodný, jaktože jsi neučil?“ Velký počet katechetů je výborný, protože, když je jich tolik ve farnosti, mají se scházet a společně „špekulovat“, jak to udělat lepší pro tu farnost od děcek až po seniory, protože katecheze by se ve farnosti měla dělat celoživotně, to znamená věnovat se dětem už od předškolního věku. Protože, co to pomůže, když mladí chodili 9 roků do náboženství a pak ti ve svých 25 letech na otázku, kde byl ukřižován Ježíš, odpoví, že v Betlémě?

- **Jak mohou podle Vás ještě jinak katechetové využít vědomosti, které získali na katechetickém kurzu?**

Určitě na prvním místě, ještě před tím, než budou učit, by to měl být přínos pro jejich osobní život – pro jejich vlastní osobní orientaci, nasazení se pro Krista a uvědomění si směru své cesty. Potom by to měl být přínos pro jejich rodiny, hlavně pro manžela nebo manželku a děti. A teprve až za třetí mají být katechety ve škole nebo na faře nebo tam, kde se katecheze vytváří, kde přichází do kontaktu s konkrétním člověkem. Hlavně, ať je ten katecheta v pohybu, protože každá voda, která není v pohybu, „zasmrádá“. Takové vody se pak nikdo nenapíje, to není občerstvení.

za rozhovor děkuje Vít Němec

V příštím čísle přineseme dodatečně ještě jeden příspěvek související s ukončením katechetického kurzu, který se už bohužel do tohoto čísla nevešel. Bude to anketa s fryštáckými absolventy kurzu.

Dům Ignáce Stuchlého

DISÁCKÝ KARNEVAL

AKCE NA NEJBLIŽŠÍ DOBU

- 19.-21.3. **Jarní vandr Jeseníkem** (výprava do lesů a strání, bližší program až na místě...)
26.-28.3. **Zachraň se, kdo můžeš! II.** (první pomoc, práce záchranářů, ale i sport, zábava...)
26.-28.3. **Malování na sklo** (aneb pojďte nechat vyřádit svou fantazii na vše skleněné...)
2.-4.4. **Divoká voda** (sjíždění Doubravy a Sázavy...)
2.-4.4. **Velikonoční ladění** (výzdoba domů – ptačí hnízda, dekorace ze sena, kraslice...)
7.-11.4. **Velikonoce** (křížová cesta v přírodě, slavnost Vzkříšení při východu slunce...)
16.-18.4. **Stolování a stolničení** (jak správně nachystat stůl, příbory...)
16.-18.4. **Bibliodrama** (biblická témata v každodenním životě...)

Bližší informace o náplni, cenách a další podrobnosti naleznete na letáčích v DISu nebo na internetové adrese www.disfrystak.cz.

Kontakt: P. I. Stuchlého 26, 76316 Fryšták

tel: 577 911 065, 577 912 536, fax: 577 912 537, e-mail: dis@disfrystak.cz

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštská farnost v minulých stoletích

11. KOSTEL – liturgické předměty

GOTICKÁ MONSTRANCE (historie – pokračování)

Jak už bylo řečeno v minulém díle tohoto seriálu, po zrušení štípské farnosti v roce 1530 a jejím převedení pod farnost fryštskou se šternberská gotická monstrance dostala do Fryštáku. Jestli to bylo hned v roce 1530 nebo někdy později, se už asi nepodaří přesně určit, každopádně tento uváděný rok se jeví jako velmi pravděpodobný (i když Bedřich Wolný a také Bohumil Samek pouze uvádějí, že monstrance byla ve Fryštáku před rokem 1808).

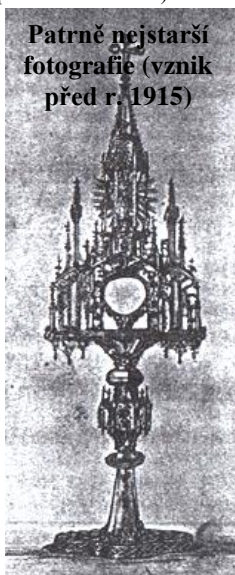
Do počátku 19. stol. pak o monstrenci nejsou nikde téměř žádné zmínky. Pouze brožúrka *Mariánské poutní místo Štípa* (viz. minulý díl) a Josef Pala uvádějí určité velmi stručné informace. Za povšimnutí ale stojí informace právě u Josefa Paly, že monstrance byla dlouhou dobu „uchovávána v kostele ve Fryštáku a později byla prohlášena za ztracenou.“ Není ale zřejmé, o které konkrétní období by se mělo jednat. Zvláště, když se jiné materiály o této skutečnosti nezmiňují. Je možné se proto domnívat, že to mohla být například doba mezi léty 1590 – 1597, kdy se podle záznamů farní kroniky a *Církevní topografie* Bedřicha Wolného vystřídal ve Fryštáku celkem 5 farářů, takže v kostelním inventáři nemuseli mít další nově nastupující administrátoři přehled a na monstrenci se mohlo zapomenout.

Další a podle mne mnohem pravděpodobnější variantou je období třicetileté války, kdy buď zdejší faráři nebo i samotní farníci monstrenci z obavy před loupením Švédů nebo vzbouřených Valachů někam ukryli.

Možným důvodem, který nepřímou souvisí s dříve zmiňovanou variantou, mohl být také ten fakt, že roku 1625 koupil lukovské panství rod pánů z Minkwitzburku, za jejichž vlády bylo panství velmi zadluženo a téměř všechny osady, které k němu patřily (mimo Lukov) se dostaly jako zástava věřitelům. P. Drábek píše, že „zle vedlo se poddaným, ještě hůře farářům a kostelům.“ Jinak mírný, pohostinný a štedrý pán Jan Bedřich z Minkwitzburku údajně „vypůjčoval kostelní peníze a neplatil ani kapitálů ani úroků, býval od farářů u konzistoře žalován.“ Proto i zde se nabízí možnost, že monstrance mohla být záměrně ukryta z obavy, aby o ni fryštský kostel nepřišel.

Toto všechno jsou ale pouze domněnky. Další a tentokrát už archivními dokumenty podložené záznamy o monstrenci pocházejí až z roku 1810, kdy se definitivně stala majetkem fryštské farnosti.

(V současné době sháním na zapůjčení fotografie ze všech průvodů Božího Těla před rokem 1961. Pokud nějaké takové doma máte, dejte prosím vědět mě nebo otci Emilovi.)

Vít Námec

FAŠANK

V neděli 22. února odpoledne se sešlo několik rodin naší farnosti a zpěváků z dětské scholy do masopustního průvodu, aby svou návštěvou, písničkami a básničkami potěšili některé obyvatele Fryštáku. V maškarní skupině, kterou tvořilo asi 20 účastníků, nechyběl samozřejmě tancující medvěd na

řetězu, voják, sněhulák, řezník, různé princezny a zvířátka a další masky. Z peněz, které jsme dostávali, vznikla nakonec částka **1722,- Kč**. Tu jsme rozhodli poslat na nově postavený **hospic na Svatém Kopečku u Olomouce**. Všem upřímně Pán Bůh zaplat'! Rádi bychom v příštím roce tuto akci zopakovali a těšíme se na to, že se řady našeho průvodu rozšíří o další nové masky.

VÍRA NA INTERNETU

Křesťanství v ČR

www.katolik.cz

www.vira.cz

www.pastorace.cz

Křesťanství ve světě

www.catholic.net

Bible

www.biblenet.cz

www.audio-bible.com

Média, nakladatelství, organizace

www.portal.cz

www.katyd.cz (katolický týdeník)

www.proglas.cz

www.sdb.cz/rodina (salesiánská rodina)

www.vaticanradio.org

www.charita.cz

www.disfrystak.cz

www.sdb.cz (salesiáni)

Fryštácké farní stránky: www.frystfar.wz.cz

Postní doba

Postní doba má své kořeny v biblickém vyprávění o odchodu Božího lidu z Egypta, kdy Bůh svůj lid 40 let třibil při putování pouští, než ho nechal dojít do zaslíbené země. Postní doba nás také spojuje se 40 dny, které Ježíš strávil na poušti v postu a modlitbě.

Toto období zahajuje Popeleční středa – den, kdy se udílí popelec, tj. posvěcený popel ze starých velikonočních ratolestí. Popelec se přijímá na znamení ochoty změnit svůj život – obrátit se. Smyslem postní doby je pro pokřtěné příprava na obnovu svého křestního slibu. Půst jako takový je pouze jeden z prostředků k této obnově.

Osm dní před Velikonocemi se slaví Květná neděle. Připomínáme si Kristův slavný vjezd do Jeruzaléma a nasloucháme pašijím – tj. evangeliu o utrpení Páně. Posvěcené ratolesti (v našich zemích tzv. kočičky z vrby jívy), které si odnášíme z kostela domů a dáváme si je za kříž nebo za svatý obraz, nám připomínají, že se máme hlásit ke Kristu nejen ústy, ale i životem.

Ráz této doby určuje ochota přijmout odpuštění, které Bůh nabízí všem, a snaha odstranit ze svého života vše zbytečné, aby nebyl povrchní, ale hluboký a opravdový. V kostelech proto není žádná výzdoba, liturgická barva je fialová.

Věříš v život?

V břiše těhotné ženy se ocitla tři embrya. Jedno z nich bylo malým věřícím, druhé malým pochybovačem a třetí malým skeptikem. Malý pochybovač se táže: „*Věříte v život po porodu?*“ Malý věřící: „*Ano, samozřejmě, je přece zcela jasné, že život po porodu existuje. Náš život tady je jen proto, abychom rostla a abychom se připravila na život po porodu, abychom byla dost silná na to, co nás čeká.*“ Malý skeptik: „*To je blbost, žádný život po porodu přece neexistuje. Jak by měl takový život vůbec vypadat?*“

Malý věřící: „*Ani já to přesně nevím, ale určitě tam bude mnohem více světla než tady. A možná dokonce budeme běhat a jíst ústy.*“ Malý skeptik: „*To je úplný nesmysl. Běhat, to přece nejde. A jíst ústy, to je úplně směšná představa. Máme přece pupeční šňůru, která nás živí. A mimo to je nemožné, aby existoval život po porodu, protože pupeční šňůra je tak krátká už teď.*“

Malý věřící: „*Určitě je to možné, jen bude všechno kolem jinak, než jsme tady zvyklí.*“ Malý skeptik: „*Vždyť se ještě nikdo zpoza porodu nevrátil. Porodem prostě končí život! A vůbec, život je jedno velké trápení v temnu.*“

Malý věřící: „*Připouštím, že přesně nevím, jak bude život po porodu vypadat, ale v každém případě pak uvidíme mámu a ona se o nás postará.*“ Malý skeptik: „*Máma?! Ty věříš na mámu? A kde má jako být?*“

Malý věřící: „*Vždyť je všude kolem nás. Jsme a žijeme v ní, prostřednictvím ní. Bez ní nemůžeme existovat.*“ Malý skeptik: „*To je pěkná hloupost! Z nějaké mámy jsem ještě neviděl ani kousíček, takže je jasné, že nemůže existovat.*“

Malý věřící: „*Někdy, když jsme úplně zticha, můžeš zaslechnout, jak zpívá, nebo cítit, jak hladí náš svět. Pevně věřím tomu, že náš skutečný život začne až potom!*“

převzato z časopisu YOU

Kalendárium Březen 2004

- 7.3. 2. neděle postní
14.3. 3. neděle postní
19.3. Slavnost sv. Josefa
21.3. 4. neděle postní
25.3. Slavnost Zvěstování Páně
28.3. 5. neděle postní
4.4. Květná neděle

Manželská setkání v roce 2004

Také v letošním roce se budou konat v naší republice letní kurzy pro manžele, které už tradičně pořádá organizace YMCA ve spolupráci s centrem pro rodinu v dané diecézi. Pro naši farnost jsou nejdostupnější dvě místa.

Kroměříž – Arcibiskupské gymnázium

Datum: 3.7. - 10.7.2004

Ubytování a stravování: AG

Přihlášky a dotazy zasílejte na adresu:

Miloš a Gita Vyleťalovi

YMCA Setkání

Pivovarská 3, Krnov 794 01

Tel: 554 613 234, 603 368 477,

605 883 816

E-mail: vyletal@pvtmet.cz,

setkani@ymca.cz

Frenštát pod Radhoštěm

Již 10. ročník

Datum: 17.7.-24.7.2004

Ubytování a stravování: SPŠ

elektrotechnická

Přihlášky a dotazy zasílejte na adresu:

Jan Zajíček

Centrum pro rodinu a sociální péči

Kostelní 1, 728 02 Ostrava 1

Tel: 596 116 522/kl.232, 777 244 245

E-mail: cpr@doo.cz

Kde, kdy, co...

KLUB MAMINEK

- 9.3. **Zdravý životní styl**
povídání s J. Sadilou
24.3. **Výchovný systém Dona Boska**
v rodině
povídání s otcem Emilem

OPRAVA INFORMACÍ O TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRCE 2004

V minulém čísle se do Farníčku vloudila chyba. Omlouváme se paní Emílii Zbrankové, která nebyla mylně uvedena v seznamu vedoucích skupinek přesto, že jednu ze skupin vedla – zastupovala paní Bohuslavu Mandřakovou, která z důvodu nemoci nemohla chodit.

VÝZNAMNÉ JUBILEUM

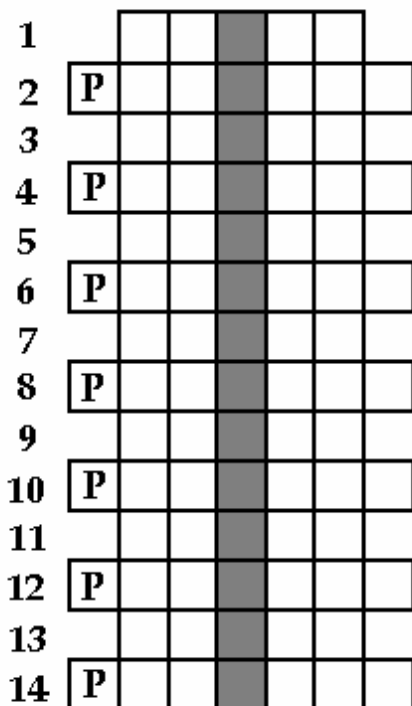
V pondělí 8. března 2004 oslaví bývalý farář naší farnosti a nynější duchovní správce v Jalubí u Velehradu **P. Josef Honka** jubileum **75 let**. Do dalších dní a roků mu přejeme a vyprošujeme hodně zdraví a darů od našeho Pána a na přímluvu Panny Marie mnoho síly pro jeho kněžskou službu.

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

V sobotu 3. dubna se na DISu uskuteční děkanátní setkání mládeže. Všichni mladí jsou zváni. Požadavkem je jen dobrá nálada.

DOPLŇOVAČKA S PRANOSTIKOU – Na svatého Řehoře...

1. studentská ubytovna
2. čas oběda
3. nůž (hovorově)
4. hluboká jáma (Macoča)
5. druh pečiva
6. papoušek (slovensky)
7. černý pták
8. dívčí hračka
9. žák vojenské školy
10. ponořit
11. kouřovod
12. rozvod páry
13. část rostliny
14. zloděj (bere vše)

DALŠÍ BŘEZNOVÉ PRANOSTIKY

- O svatém Tomáši sníh bředne na kaši (7.)
 Na svatého Řehoře čáp letí přes moře(13.)
 Josefova šíročina ničí poslední ledy (19.)
 O svatě Světlaně schází sníh ze straně (20)
 Hřmí-li v březnu, sněží v máji*

připravil František Zálaha

☺ Lukášek ještě neměl tři roky, ale už chodil s rodiči do kostela. Když jednou viděl, jak kněz po sv. přijímání vytírá kalich, pošeptal mamince do ucha: „Až umeje nádobí, tak půjdeme domů, vid’?“

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.
 Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Vít Němec, Pavel Osoha ml., Mgr. Pavel Nášel.
 Římskokatolická farnost Fryšták, P.I.Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Vyšlo 6.3.2004 v nákladu 250 ks.